

GRZMIĄCY (2) *part praes act*

sg m D grzmiąc(e)mu (1). *pl N subst* grzmiąc(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. grzmieć.

Wydający głośnie brzmienie (2) :

a. *O instrumencie muzycznym (1) :* Nowe rytmy cytary grzmiące pokázuią. *SapEpit B3.*

b. *O piorunie (1) :* Kto dał nówálnemu dżdżowi bieg/ y drogę grzmiącemu piorunowi [*sonantis tonitruĩ*], *Leop Iob 38/25.*

Cf **GRZMIEĆ**

KW